

[N. P. Andreasen.]

af en Kornlov. Det er egentlig skudt forbi, man skulde have tænkt paa det lidt før, man skulde ikke have taget saa voldsomme Stigninger ved Kornlovene; at komme saa højt op, som vi er kommet, betyder i hvert Fald efter min Formening, at man for Smør, Flæsk og Æg er kommet til at ligge med Stoppriser i den Højde man er.

Vi fra vor Side og jeg personlig, der har været med i Forhandlingerne paa det mindre Landbrugs Vegne, kan ikke indrømme, at man kan gaa ned til lavere Priser. Saa vil disse ikke komme til at staa i Forhold til de Kornpriser, vi har, og det skulde ikke gerne være saadan, at den meget store Del, der har den virkelige Produktion inden for Landbruget, bare havde at producere billigt, medens det for en lille Del af Landbruget, altsaa det virkelig store Landbrug, kan være lige meget; de har Fortjenesten i Forvejen, fordi de er lige saa meget Korn-sælgere som Producenter.

Jeg hilser med stor Tilfredshed, hvad den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, at i en Tid, hvor Vareknaphed og Dyrtid er en Landesvøbe, var det en stor Tryghed for Befolkningen her i Landet, at vi er sikret det nødvendige Forbrug af Brød, Mel, Gryn, Sukker, Mælk, Smør, Flæsk og Kød, og at Priserne er fastlagt. Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Landbrugsminister, at selv om vi kan være glade ved, at vi ogsaa for det kommende Høstaar er sikret paa alle disse Omraader, er det haardt for mange af dem, man kalder fattige her i Landet, og det maa være Regeringens og Rigsdagens vigtigste Opgave at tilrettelægge Arbejde og Indtjeningsmuligheder saaledes, at de flest mulige kan komme i Besiddelse af de Produkter, der her er Tale om, og sørge for, at Varerne ikke blot er til Stede, men at de er til Stede i en saadan Mængde, at alle — ogsaa de, der lever paa Livets Skyggeside — kan faa det nødvendige at leve af.

De andre Paragraffer i Lovforslaget har jeg intet at bemærke til. I det store og hele kan vi støtte Lovforslagets Gennemførelse, saaledes som det er fremsat af den højtærede Landbrugsminister.

Jens Thomsen: Vi staar her ved første Behandling af Smørlovforslaget i en ejendommelig Situation, idet der her i Folketinget er ført en omfattende Forhandling om Forslaget, længe før det blev fremsat. For ca. 14 Dage siden fremsatte Formanden for Venstres Rigsdagsgruppe en

Udtalelse om Forslaget. Denne Udtalelse fremkaldte en Beklagelse fra Formanden for Det konservative Folkeparti, men siden er der jo fremsat forskellige Udtalelser af Medlemmerne af de samarbejdende Partier. Det er den nye Form for Folkestyre, der her præsenteres for Offentligheden!

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte Landbrugsministeren, at det ikke kan gaa an at sætte Smørprisen saadan, at Produktionen ikke kan opretholdes. Jeg vil gerne give min Tilslutning til denne Udtalelse. Men Opgaven er jo saa at finde den rigtige Pris. Der er for mig ingen Tvivl om, at Landbruget er villig til at levere baade Smør og andre Varer til rimelige Priser. Det ærede Medlem Hr. Christiani, der har drevet praktisk Landbrug i 25 Aar, har hævdet, at Landbruget godt kan producere Smør for 4 Kr. pr. kg, og han har altsaa givet Overbud over for Ministeren, der byder for Vinterhalvaaret 4 Kr. 45 Øre til Landbruget. Hvis det ærede Medlem var i Stand til at betale Omkostningerne og en beskeden lille Løn for Arbejdet til Landbruget, var der sikkert ikke noget i Vejen for, at han kunde faa hele Smørproduktionen i Entreprise til 4 Kr. pr. kg, men det vilde ganske sikkert blive en meget dyr Fornøjelse.

Ved en normal Produktion paa Gaardene har baade det ærede Medlem Hr. Christiani og jeg Raad til at sælge Smør til 4 Kr. pr. kg, og det er der mange flere Landmænd, der har. Det har de Landmænd sikkert ogsaa, der høster stor Anerkendelse af andre Samfundsklasser, fordi de siger til Landbrugets Mænd, at der er andre i vort Land, der har det værre end Landbruget. Vi kunde godt uden større Skade sælge vort Smør for 4 Kr. eller 4 Kr. 45 Øre pr. kg, men hvis vi skulde leve af vort Arbejde ved at producere Smør til den Pris, vilde Piben sikkert faa en anden Lyd. Vi, der har Raad til det, kan sagtens vise Samfundssind ved at sælge Smør for 4 Kr. 45 Øre i Vinterhalvaaret, men det store Flertal af danske Landbrugere, der er henvist til at leve af Smørproduktionen, kan bestemt ikke leve af at vise Samfundssind, selv om de havde en ærlig Vilje til at gøre det. For øvrigt er det misforstaaet Samfundssind, der vises af Landbruget, naar der fastsættes en Smørpris, der ikke dækker Produktionsomkostningerne; det vil hævne sig ikke blot for Landbruget, men for hele Samfundet.

Angaaende Smørprisens Fastsættelse vil jeg gerne spørge Landbrugsministeren: Er Smørprisen fastsat gennem en saglig Beregning af Produktionsomkostningerne?